

FOTOGRAFIE
MAJITELE DENÍKU

JMÉNO A PŘÍJMENÍ: _____

ROK NAROZENÍ: _____

ADRESA: _____

TURISTICKÝ KLUB: _____

POCHOD USKUTEČNĚN VE DNECH:

OD _____

DO _____

SIGNATURE: _____

Vaše registrační číslo v pamětní knize: _____

V Rijece dne: _____

Ověřil: _____
(podpis a razítko)

PRŮVODCE PO ZNAČENÝCH STEZKÁCH

PODGORSKE STAZE

NA STŘEDNÍM VELEBITU

Velebit je největší a nejhezčí chorvatské pohoří a současně nejdelší pásmo evropské horské soustavy **Dinaridu** (jméno dostala po Dinaře, nejvyšší chorvatské hoře). UNESCO zapsalo v roce 1978 Velebit do seznamu mezinárodních biosferických rezervací v rámci vědeckého programu MŠB („ManšBiosphere“ – „Člověk a biosféra“). Po celé délce 145 km, od Senje do pramene řeky Zrmanji, byl Velebit roku 1981 prohlášen chráněnou krajinnou oblastí (Park priode Velebit).

Na Velebitu jsou dva národní parky – Paklenica je prohlášená roku 1949 a Severní Velebit od roku 1999. Skalní skupiny Hajdučki a Rožanski kukovi nacházející se v Národním parku Severní Velebit jsou od roku 1969 prohlášené přísnou přírodní rezervací.

Podgorje je oblast, která zahrnuje přímořské svahy Velebitu.

Účelem této značené trasy je umožnit poznávání části Podgorja středního Velebitu. Do této oblasti patří zátoky Cesarica, Badnjina i Smojveruša, vesnice Trolokve, Čačići i Dokozići, pozůstatky letních příbytků pastevců na Pejakuši a Radlovcu, opuštěná vesnice Skorpovac, ale i snadno přístupné vrcholy Kurozeb (1167 m) a Stipčev vrh (545). Ta místa byla ještě před několika desetiletími plná lidí a dobytka, který se tu přes léto pásal. Podhorci přicházeli s dobytkem na Velebit níže popsanými, ale i mnohými dalšími stezkami. Většina podgorských stezek je dnes zapomenuta. Jen některé z nich udržují a používají horolezci či turistické oddíly. Z některých pasteveckých obydlí se časem staly stálé osady (Skorpovac, Vrbanska duliba), ale dnes jsou ta místa opuštěná. V poslední době je několik stavení obnoveno jako chaty.

Chůze stezkami Podgorja připomíná cestování minulostí. Objevujeme historii a současnost soužití Podgorců s mocným horstvem, které se vynořuje z moře a stoupá k náhorní plošině Lika.

K návštěvě „Podgorskih staza“ doporučujeme mapu SMAND číslo 17 – Srednji Velebit. Stezky jsou schůdné po celý rok, celá túra trvá 9 – 10 hodin, takže je sice možné projít je za jeden den, ale pohodlnější je přenocovat v půli cesty, ať už cestou v horách nebo u moře.

V tomto průvodci je doporučená trasa „Podgorskih staza“. Návštěvníci mohou jednotlivými stezkami doplnit svoje původně trochu jinak plánované výlety.

Doporučení na nejkratší zimní dny: přímořská část od Cesarice do Trolokve s výstupem na Stipčev vrh (545 m) – 4 hodiny výjimečné aromaterapie!

Horolezecký nocleh je možný v chatě ve Skropovcu nebo v Kugine kući. Turistické ubytování nabízí každé místo „lické riviéry“.

Chorvatskou horskou službu (Gorska služba spašavanja) v případě potřeby volejte na tel. č. 112.

Neopouštějte stezku, ani když hledáte signál mobilní sítě!

Doporučujeme, abyste si v letních měsících vzali sebou aspoň 3 litry vody. Cestou je jediný zdroj pitné vody nádrž nad ubytováním ve Skropovcu. Na Velebit se nikdy nevydávejte sami!

Kontrolní body, u kterých je třeba se vyfotografovat, jsou označeny příslušným nadpisem napsaným červenou barvou. Razítka na kontrolních místech nejsou. Na kostele v Cesarici, na přístřešku ve Skropovcu a na kostelíku v Radlovci není žádné označení.

V turistickém deníku z této trasy je k osobním údajům zapotřebí nalepit fotografii majitele, podle možnosti pořízenou na Velebitu.

Největší odměnou pro horského turistu poté, co přejde „Podgorske staze“, bude požitek z Velebitu, který zůstává v srdci. Turista i horolezec, který absolvuje „Podgorske staze“ může svůj deník s fotografiemi a razítka s kontrolních bodů poslat k ověření turistickému oddílu Kamenjak (PD „Kamenjak“, Korzo 40/1, 51000 Rijeka), který majitele deníku odmění zápisem do pamětní knihy a příležitostným odznakem. Posílá-li deníky více osob společně, může být přiloženo po jedné až dvou fotografiích z každého kontrolního bodu pod podmínkou, že na každém snímku budou všichni účastníci výletu, **ZVĚČNĚNÍ BEZ ČEPIC A SLUNEČNÍCH BRÝLÍ!**

Fotografie lze poslat i elektronickou poštou už s Velebitu – návod na www.pd-kamenjak.hr

Turistický oddíl Kamenjak vrací deník s fotografiemi a odznakem do 30 dnů.

Cesarica – Stari put 1h 30 min

Vesnice Cesarica je vzdálená od Senje 54 km a od Karlobaga 6 km. V Karlobagu jsou hotely, obchody, restaurace, banka, pošta, policie, zdravotní středisko, turistická informační kancelář ... V Cesarici je parkoviště, ubytovací pokoje a apartmány k přenocování. Po Jadranské magistrále přes Čačice, Cesarici a Karlobag jezdí autobusová linka Rijeka – Zadar každodenně 6x, v turistické sezoně i častěji. Od autobusové stanice Cesarica je ke kostelu 2 minuty chůze po značené cestě.

Kontrolní bod KT 1 Cesarica (5m).

Vyfotografujeme se před kostelem Sv. Jeleny u přístaviště. Odtud stoupáme po cestě vesnicí – zleva přichází cesta značená turistickou značkou od Trolokve kolem telekomunikačního zařízení, která uzavírá okruh stezek Podgorja („Podgorske staze“). Naše cesta pokračuje vzhůru přes autobusovou stanici na Jadranské magistrále a prochází osadou Dokozići. Následuje kamenitá cesta, která klikatě stoupá a přitom 5x přetíná protipožární cestu. Pokračujeme udržovanou stezkou hájky a kamenitým terénem ke kontrolnímu bodu 2.

Stari put – Pejakuša 1h

Kontrolní bod KT 2 – Stari put (oko 550 m)

Stari put je vyhlídkové místo na nikdy nedokončené staré silnici. Vyfotografujeme se u nápisu na kamenné zídce. Stezka dále stoupá kamenitým terénem. Chudou vegetaci postupně vystřídají skromné hájky. Výhled se rozšiřuje na velkou část Podgorja a ostrov Pag. V blízkosti Pejakuše jdeme mezi suchými zídkami lesem, který vzrostl v někdejších zahradách a mezi domy.

Pejakuša – Skorpovac 1h

Kontrolní bod KT 3 Pejakuša, bývalé obydlí (oko 800 m).

V opuštěné osadě Pejakuša odbočíme po dvou minutách vlevo k zchátralému domu Ante Vrbana, kde měla Horská záchranná služba stanici do roku 1989. Vyfotografujeme se u nápisu na boční zdi stavení.

Vracíme se na stezku a pokračujeme ve výstupu skalnatým terénem s roztroušenými starými duby. Za vyhlídkou v zatáčce u Male glavice (Malé hlavičky) sestupujeme do lesa a širší cestou mezi suchými zídkami vcházíme do Skorpovce. Značkaři turistického a vysohorského oddílu „Kamenjak“ udržují značení trasy od Cesarice do Skorpovce.

Skorpovac – Kurozeb 1h 15 min

Skorpovac je opuštěná osada na Premužičově stezce. Obyvatelé Podgorja a Liky Skorpovac nazývají Skorupovac. Je dostupný terénním automobilem od odbočky na Kuginu kuću.

KT 4 Sklonište Skorpovac (960 m)

Chata se nalází u vesnické studny. Vyfotografujeme se před vchodem do chaty. Za pomoci Chorvatského turistického svazu chatu vybudovali členové Turistického oddílu „Sveti Šimun – Markuševac“ ze Záhřebu v letech 2010 - 2011. Je v provozu stále. Je zde 8 lůžek a kamna. Na spaní doporučujeme vlastní spací pytel. Pitná voda je v horní studně 30 m nad chatou.

První turistické ubytování je zařízení r.1969 v domě č. 85 majitele Mile Urbana. Poslední obyvatel opustil Skorpovac v r. 1976 a odstěhoval se do Karlobagu. Obydlí brzy zchátralo, proto je roku 1980 pronajat ubytovací prostor v Pejakuši.

Skorpovac je důležité rozcestí na Premužičově stezce, chodníku vedoucím přes severní a střední Velebit od Zavižanu do Baških Oštarija, dlouhém 57 km, vybudovaném v letech 1933 až 1936.

Vzdálenosti: Skorpovac - Alan 6 hod 30 min, Skorpovac - Baške Oštarije 5 hod., Skorpovac – Kugina Kuća 1 hod., Škorpovac – Ravni Dabar 3 hod 15 min.

Pokračujeme lesem po Premužičově stezce. Přitom je možná návštěva Urbanské Duliby, dříve stálé osídlené velebitské osady. Za 45 minut jsme na rozcestí u louky Splovine, vpravo je odbočka na Kuginu Kuću (1 hod), a naše cesta opouští Premužečevu stezku a stáčí se vlevo k Radlovci a Kurozebu. Nejdřív 3 minuty rovně lesíkem, potom ještě 3 minuty sestupuje kamenitým terénem s pohledem na Kurozeb. Před lesem a prvními bývalými hospodářskými příbytky (chorvatsky stany - jednoduchá kamenná stavení, kde mnozí obyvatelé kamenitých a neurodných krajů žili od jara do podzimu, chovali dobytek a zajišťovali zásoby potravin na zimu) v Radlovci vlevo odbočuje značená cesta, po které za 25 minut přijdeme na vrchol Kurozeb. Turistická značka nás dovede na sedlo a potom uhýbá vlevo, za několik dalších minut přicházíme po hřebeni na jižní, vyšší, vrchol.

Kurozeb – Radlovac 45 min

Kontrolni bod KT 5 – Kurozeb (1167 m).

Vyfoťujeme se u nápisu na kameni. Vrchol je díky své výšce a blízkosti moře vynikající rozhlednou. Pohled se otvírá na četné velebitské vrcholy, Podgorje i ostrovy Pag, Rab, Lošinj, ... Vidíme zvonice u kostelu města Rab, vrchol Osorčicu na Lošinju, na Pagu Novalju, pažskou solivarnu. ... Jinak na Velebitu je více vrcholu s názvem Kurozeb.

Vracíme se stejnou cestou na hlavní stezku, která sestupuje vlevo k Radlovci. Po procházce prostranným kraským „poljem“ mjííme zchátralou vesnickou studnu a přicházíme ke kostelíku sv. Rocha v Radlovci.

Radlovac – Stipčev vrh 1h i 15 min

KT6 - Radlovac, kaplička sv. Rocha (960 m).

Fotografie před vchodem do kapličky. Nedaleko je dům Ivana Čačiće, který používal Chorvatský turistický svaz v letech 1989 – 2003 jako horskou chatu. V roce 2003 majitel vypověděl Svazu smlouvu.

Turistický oddíl „PD Kamenjak“ udržuje tyto odbočky z hlavní trasy „Podgorske staze“: Z Radlovce na sever vede značená cesta k Premužičově stezce, která se brzy rozděluje – vpravo k Kugině Kući, vlevo na Ograđenicu a Alan.

Z Radlovce vede stezka podél letních „stanu“ k pastvinám. Zanedlouho přicházíme do sedla u Sošinice, odkud je dobrý výhled. Sestupujeme zalesněným krasovým terénem. Strmá stezka se na dně mění v roviny a širokou cestu podél suchých zídek. Kolem krmítka pro divokou zvěř dojdeme k odbočce, po které za 3 minuty dorazíme na Stipčev vrch.

Stipčev vrh – Čačići 45 min

KT-7 Stipčev vrh (545 m).

Vyfoťme se s nápisem na kameni. S vrcholu se otevírá hezký a neobyčejný výhled, zejména na ostrov Pag.

Vracíme se na stezku a pokračujeme vpravo dolu kamenitou cestou. Za 45 minut přijedme na Jadranskou magistrálu k autobusové stanici ve vesnici Čačići.

Čačići – zátoka Badnjina 1h

Přejdeme cestu a sestupujeme po asfaltové odbočce do vesnice Trolokve. U prvního domu značená cesta odbočuje vpravo a podle zídky z nasucho skládaných kamenu nás vede k nevysychající Žlute kaluži (Žuta lokva). Za lokvou dál podél suché zídky vpravo za 2 minuty dojdeme na vyhlídku. S tohoto místa je hezký pohled na velebitskou zátoku Jurišnicu.

Vracíme se k lokvi (louži) a pokračujeme vpravo vozovou cestou (makadam) další 3 minuty. Turistická značka odbočuje vlevo stezkou podél suché zdi. Za zídkou na louce se občas vyskytuje velká mělká louže. Procházíme Trolokve a u posledního domu scházíme kamenitou cestou ke skromnému přístavišti v zátoce Smojveruša.

Bezprostředně nad přístavištěm je malá „udržovaná“, obezděná louže (lokva). Od louže stezka pokračuje klikatě drsným terénem mezi mořem a horami. Přicházíme k vyhlídce na skále Skok: pohled na velebitské výšky a mořské dálky a hluboko dole leží zátoka Badnjina. Pozor! Zvědavým doporučujeme přístup na kraj skály vleže (bez ruksaku) – není to pro bázlivé!

Stezka potom pomalu schází do rokle. V prostředku rokle je odbočka doprava, po které za několik minut přijdeme do zátoky Banjina. Kontrolní bod se nalézá na snadno přístupném místě.

Zátoka Badnjina – Cesarica 1 h

Kontrolní bod KT8 – zátoka Badnjina (15 m).

Vyfotíme se v blízkosti nápisu na skále. Kdo chce, může pokračovat přes nevelikou, ale příkrou, skálu na pláž. Pozor! Sestup na pláž vyžaduje trochu šikovnosti a horolezecké spolupráce, takže nedoporučujeme začátečníkům. Pokud je skála mokrá, neměl by sestupovat na pláž nikdo!

Vracíme se na rozcestí, odkud jsme odbočili k zátoce Badnjina, a pokračujeme vpravo po hlavní stezce, která stoupá po strmém sypkém a nejčastěji vlhkém svahu.

Následuje zase kamenitý krasový terén, potom ohrazená pastvina (jako oáza v pustině), znovu kras a přicházíme do osady Borovište, která není zakreslená na mapě. Přejdeme ještě jednu louku a jsme v Cesarici, na konci našeho putování „Podgorskim stazama“ po středním Velebitu.